

[Thoft]

de illegale skatteunddragelser, har ministeren formentlig tænkt sig at skærpe kontrollen med hele aktieområdet. Folketinget bør derfor have oplyst, hvilke tanker ministeren har gjort sig herom.

Svar (15/2 84):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Den i spørgsmålet nævnte indberetning af obligationshandler sker som et led i kontrollen med udbetalte obligationsrenter. Den skal sikre, at obligationsrenterne bliver delt mellem køber og sælger i forhold til deres ejertid.

Ved indberetningerne sker der ingen angivelse af overdragessummerne. Da fortjeneste ved afhændelse af obligationer normalt er skattefri, ville oplysninger herom også være overflødige.

Etablering af en kontrol med omsætningen af aktier bør for at forhindre en forvriddning mellem aktie- og anpartsselskaber også omfatte kontrol med omsætningen af anparter i anpartsselskaber, idet der gælder de samme avancebeskatningsregler for de to typer papirer.

Der er ca. 20.000 aktieselskaber, heraf knap 300 børsnoterede, og knap 50.000 anpartsselskaber.

For de børsnoterede selskaber foregår omsætning af aktier normalt gennem et pengeinstitut og en fondsboersvekselerer. I 1983 er der på Københavns fondsboers gennemsnitligt omsat for nominelt ca. 6½ mill. kr. aktier daglig, men aktieomsætningen uden for børsen må antages at være betydelig større. Såfremt man ville indføre en gennemgribende kontrol med aktiehandelen, måtte det påhvile den bank eller vekselerer, som formidler handelen, at udfærdige et kontrolbilag, der er forsynet med kundens CPR- eller CIR-nr., efter at fornøden legitimation er forevist. En sådan ordning ville formentlig blive ret bekvem og sinke børshandelen en del.

For de knap 70.000 aktie- og anpartsselskaber, som ikke noteres på børsen, foregår handelen med aktier eller anparter som hovedregel direkte mellem køber og sælger, og det vil formentlig i disse tilfælde være parterne selv, der skal meddele oplysningerne til skattevæsenet. Hvis oplysningerne skal kunne udnyttes af skattevæsenet, skal de også være forsynede med købers og sælgers CPR-

eller CIR-nr. Parterne vil altså være pligtige at meddele hinanden disse oplysninger.

En kontrolordning vil eventuelt kunne gennemføres ved hjælp af Værdipapircentralen. Hidtil har aktier dog ikke været inddraget under Værdipapircentralen, og denne har oplyst, at det vil vare mindst 1½ år at inddrage de børsnoterede aktier under Værdipapircentralen, og at det vil vare længere, hvis også købs- og salgspriser skal registreres. Det vil næppe være hensigtsmæssigt at inddrage de ikke-børsnoterede aktie- og anpartsselskaber under Værdipapircentralen.

Som det fremgår af disse oplysninger, vil en gennemgribende kontrol med omsætningen af aktier og andre værdipapirer være en langvarig og formentlig også omkostningskrævende foranstaltning. Der vil ikke ved en sådan foranstaltning være mulighed for at gennemføre en omfattende kontrol med avancer, som er opnået før lovens ikrafttræden.

Det må endvidere tages i betragtning, at størstedelen af omsætningen formentlig vedrører pensionskasser, ATP, fagforeninger m.fl., som ikke er skattepligtige. For de banker m.fl., der omsætter værdipapirer som et led i deres næring, er kontrollen med omsætningen også uden betydning, idet de normalt beskattes efter et såkaldt »lagerprincip«, det vil sige, at forskellen på kursværdien af aktiebeholdningen ved indkomstårets begyndelse og slutning beskattes, således at også urealiseret kursgevinst indgår i fortjenesten. Endelig bemærkes, at de aktionærer eller anpartshavere, som har ejet deres aktier eller anparter i mindst 3 år, ikke skal beskattes af en eventuel avance og ikke kan fratække et eventuelt tab, medmindre de er omfattet af hovedaktionærreglerne.

På denne baggrund forekommer det tvivlsomt, om fordelene ved en gennemgribende kontrol med aktieavancer og -tab står i rimeligt forhold til omkostningerne herved.

Dette bør undersøges, før en sådan kontrol iværksættes.

Det er derfor statsskattedirektoratets hensigt at indstille til ligningsrådet, at der med hjemmel i skattekontrollovens § 8 G, stk. 2, foreløbig foretages en stikprøvekontrol med navngivne og unavngivne skatteyderes aktiesalg i 1983 ved gennemgang af fondsbilag på stedet hos de udvalgte pengeinstitutter m.v. og i samarbejde med disse.